

Η ΕΛΛΑΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΑΡΟΔΙΟΥ.

Ἡ Ἑλλάς συνίσταται ἐκ δύο ἑκατομμυρίων, δύο συλλαβῶν καὶ δύο κομμάτων.

Ἐμπρησμοὶ δασῶν ἐπὶ ἐμπρησμῶν! Ἡ γραμματικὴ φρονεῖ, ὅτι ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ δασύνεται, οἱ κάτοικοί της, ὅτι πρέπει νὰ ψιλοῦται.

Μόνον περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἀλλάζει γνώμας, ὡς ὑποκάμισα. Μὴ νομίσητε, παρακαλῶ ὅτι εἶναι σταθερός.

Μοὶ εἶπον ὅτι ἡ στρατολογία ἐν Ἑλλάδι εἶναι γαική. Ἐγὼ σύμφωνος πρὸς τὴν Γραμματικὴν φρονῶ ὅτι εἶναι ὀνομαστική.

Ἡ θητεία! Παράδοξον ὄν! Βρέφος ἦτο τετραετής, κορασις τριετής, σήμερον γενομένη κόρη ἐγένετο μονοετής. Ἄν βαίνει οὕτω, θὰ γηράσῃ μηνιαία καὶ θ' ἀποθάνῃ ἡμερησία.

— Καὶ συμπέρασμα; Τὸ συμπέρασμα εἶναι, ὅτι πρὸς τοὺς ποιηταῖς, οἵτινες γεννῶνται, ἀλλὰ δὲν γίνονται, ἐν Ἑλλάδι προσεθέσαμεν καὶ τοὺς στρατιώτας.

Οἱ νόμοι ψηφίζονται ἐν Ἑλλάδι, ὅπως ἡ ἀδικία διαπράττεται κατὰ τύπους.

Θεοδορογιαννακόπουλος! Ὡ τοῦ μεγέθους, μέγιστοι θεοί. Σὺς βεβαιῶ, ὅτι δὲν τὸ ἐφεῦρον. Ἡ φαντασία μου δὲν ἀνέρχεται εἰς τοσοῦτον δυσανάβατα ὕψη. Ἐπὶ τέλους τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα εἶναι μεγαλείτερα τῆς Ἑλλάδος.

Ἄν ἤμην Σίνας, θὰ ἐπέγραφον ἐπὶ τῆς Ἀκαδημίας «ἀνδρὶ ἀγνώστῳ».

Ἡ Ἑλλάς παράγει δύο τινα κυρίως, σταφίδα καὶ ἐνθουσιασμόν. Ἐηραίνοντες ἐκείνην πλουτοῦμεν. Ἐηραίνον-

τες καὶ ἀποταμιεύοντες τὸν δεύτερον ἠδυνάμεθα ἕως νὰ μεγαλοργήσωμεν.

Λέγουσι περὶ τῶν πολιτευομένων καλλιέργει τὴν ἐπιρροήν του. Σκέπτομαι ὅτι πᾶσα καλλιέργεια, ὅπως εὐδοκιμῆση, ἀπαιτεῖ ἀκαθαρσίας καὶ κοπρίαν.

Ἐν Εὐρώπῃ αἱ ἐφημερίδες πληρόνουσι τὰ ἄρθρα των, ἐδῶ τὰ πληρόνονται.

Ἦξεύρετε τί ἔγινεν εἰς χεῖρας τῶν νομαρχιακῶν καὶ δημαρχιακῶν ὑπαλλήλων ὁ περίφημος ΠΙ Νόμος; Ἄν τεκατέστη ὑπὸ μιᾶς καὶ μόνης ἀπλουστάτης διατάξεως: Ὁ ἐκ Τουρκίας θέλων νὰ πολιτογραφῆ πρέπει προηγουμένως νὰ πολιτογραφῆση τουρκικὰς τινὰς λίρας.

Θὰ τελειώσω μὲ τὰς προσφιλεῖς μου Ἀθήνας. Προτείνω λοιπὸν εἰς τοὺς Ἀθηναίους ποιητὰς νέαν παρομοίωσιν: ἕτηρὸς ὡς πεταμόσ: εἰς τοὺς κριτικούς νέαν ὕβριν: ἀμαθῆς ὡς ἀστυνομικὸν δελτίον: εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἐραστὰς τέλος νέον ὄρκον: θὰ σὲ αγαπῶ ἐνόσω ὑπάρχει κοινόσπότης.

Νίκος.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Τὴν 17ην 8θρίου γίνεται ὡς γνωστὸν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἡλείας ἐπαναληπτικὴ ἐκλογή. Οἱ μαχόμενοι εἶναι δύο: ὁ κύριος Κρεστενίτης, ὁ ζωντανὸς λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ εἰς Λάζαρος. . . ὡς μᾶλλον γράφει ὁ ἐκ Πύργου ἀνταποκριτὴς μας, ὁ κ. Σισίνης. Πιθανότης ἐκλογῆς εἶναι ὑπὲρ τοῦ Λαζάρου, διότι τρικουπικεῖ, παρατρικουπικεῖ καὶ κουμουνδουρικεῖ ἐνωθέντες ἀπεφάσισαν νὰ τῷ εἴπωσιν: ἄρον τὴν κάλπην σου καὶ περιπάτει! Καὶ οὕτω πῶς ἡ δεσποινὴ Θεοδορογιαννοῦλα δὲν θὰ τοὺς κάμῃ δέκα τοὺς ἡμετέρους της.

Καταπληκτικὴ βουτιά, τὴν ὁποίαν οὔτε οἱ τὸ στενὸν τῆς Μάγλης διερχόμενοι κολυμβηταὶ Ἀμερικανοὶ, δὲν θὰ ἔκαμνον, τὴν ἔκαμεν ὁ γνωστὸς σας Γρυπάρης, ὅστις εἶχεν ἐφεύρει τὸ φερώνημόν του ὑποβρύχιον, τὴν ὑφ' ἡμῶν ἐπονομασθεῖσαν Γρυπάραν.

Ἐνθυμεῖσθε ὅτι εἶχε βυθισθῆ ἐν μέσῳ Φαλήρω, τοῦ κ. Παρασκευαΐδου βάναντος τὸν τάφον του δάκρυα καὶ φῦκη καὶ ὅσαις γαζέταις εἶχαν περισσεύσει ἀπὸ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔρανον.

Καὶ τὰ μὲν φύκη καὶ τὰ δάκρυα ἀγνοοῦμεν τί τὰ ἔκαμνον: ἀλλὰ τῆς γαζέταις παραλαβῶν ὁ νομιζόμενος πνιγ-

μένος ἔκαμε τὴν βουτιά του καὶ μετὰ ἐν ἔτος ὑποβρυ-
 χίου θαλασσοπορείας ποῦ νομίζετε ξεστρώσαν ;

Εἰς τὴν Βραΐλαν !! Ζητῶν βοήθειαν διὰ νὰ τελειο-
 ποιήσῃ τορπιλλοφόρον τὸ ὁποῖον παρήγγειλε ἐν Μασσα-
 λία !

Λαμπρὸς ἄνθρωπος ! θὰ συντηρηθῇ μετὰ τὸ νέον ὑποβρυ-
 χιον ἕνα δύο ἔτη πάλιν !!

Ἐμπνεύσεις, προκειμένου περὶ ἑλληνικῶν ἀνακαλύψεων:
 Ὁ Γρουπάρης εἶναι ὁ Κωστομύρης τοῦ ναυτικοῦ.
 Ὁ δὲ Κωστομύρης εἶναι ὁ Γρουπάρης τοῦ πεζικοῦ.

Ἄς κάμωμεν δωρεὰν βεκλέμαν ἐνὸς Παρισίνου ὑποδη-
 ματοποιοῦ, τοῦ πτωχοῦ ! Εἶναι τοῦ συρμού, μὲν εἰς
 Παρισίους γυναικεῖαι μπόται τοῦ ἐργοστασιαρχοῦ αὐτοῦ,
 φέρουσαι τὸ ὄνομα *Δόνας Σόλας* τοῦ Ἑρνάνη, διότι ἠγό-
 ρασε τοιαύτας ἡ ἐρασιμία βασίλισσά μας.

Δὲν σὰς χαλοῦμε τὴν καρδιά, εὐγενεῖς δέσποιναι καὶ
 δεσποινίδες! ἀφοῦ δὲν ἐνδιαφερέσθε σεῖς διὰ τοὺς φυλα-
 κισμένους μας, ἐνδιαφερόμεθα ἡμεῖς διὰ τοὺς πόδας σας.

Ἴδου ἡ διεύθυνσις, διὰ νὰ παραγγείλετε *Δόνα Σόλας*,
 (ἢ σόλες) καὶ νὰ μοιᾶζετε τὴν βασίλισσαν κατὰ τὴν
 ὑπόδησιν : 31 bis, rue de Faubourg Montmartre.

χειρῶνά των, θ' ἀποτύχωσι καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ, διότι ἡ
 ἀνωνυμία εἶναι μία μούρη τὴν ὁποῖαν ὁ γράφων διευ-
 θύνει κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του, φαινόμενος ὡσεὶ λέγων : Μὴ
 με πιστεύετε εἶμε ἄτιμος, εἶμαι ἄτιμος.

Ὁ πόλεμος λοιπὸν δὲν ἦτο εἰς τὸ Καραλή Δερβέν,
 κύριε Τρικούπη, ἦτο εἰς τὸν Κανθάρον. Ἐκεῖ ἦσαν αἱ
 πεισματῶδες μάχαι τοῦ κ. Γρίβα σου, ἐκεῖθεν ἐχρονολο-
 γοῦντο τὰ τηλεγραφήματα τοῦ Θεοχάρη σου, ἐκεῖθεν
 ἐπληροφορεῖτο ὁ βουλευτὴς Ζαφειριάδης ὅτι ρουθοῦνι ἀπὸ
 τοὺς Τούρκους δὲν ἔμεινε, καὶ εἶναι οἱ Τούρκοι αὐτοὶ ὑπή-
 κοοὶ σου, παλαιοὶ ὑπήκοοί σου, ἴσως καὶ ψηφοφόροι σου.
 4 νεκροὶ πίπτουσιν καὶ εἰς νεκραναστάς λοχίας τοῦ ἱπ-
 πικοῦ εἰς τὰ σύνορα, **180** δὲ ἐν Κανθάρω! Καταλαμβά-
 νόμεθα ὑπὸ ῥίγους, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ σεβασμοῦ πρὸς τοιαύτην
 μεγαλουργὸν κυβέρνησιν, ἀναγράψασαν ἐν τῷ λαβάρῳ της :
 «Τὸ αἶμα τῶν Ἑλλήνων ἄς ρέυσῃ πρὸ ποδῶν» καὶ δικαίως
 ἐλέγχουσιν τὸν κ. Κουμουνδούρον, ἀναγράφαντα ἐν τῷ
 ἰδικῷ του : Ἄυάν! Τὴν ζωὴν τῶν Ἑλλήνων μου! Αἱ
 κατηγήσεις πρέπει ν' ἀλλάξουν! Ν' ἀντικατασταθῇ τό :
 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου! Διὰ τοῦ :
 Τίμα τὸν Τρικούπη σου καὶ τὴν ἀστυνομίαν σου!

ΑΙ ΔΥΣΤΥΧΕΙΣ, ΔΥΣΤΥΧΕΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙ.

(ΤΟΥ ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Εἰς ἡμᾶς τί ἀπομένει νὰ γράψωμεν περὶ τῆς παύσεως
 τοῦ ἐν Τεργέστη διαμένοντος ὡς ὑποπροξένου Κορυδῆζας
 κ. Δημητρίου Κόκκου ; Ἀφοῦ εἶνε ἐκ τῶν πρώτων φί-
 λων μας, ἐκ τῶν πρώτων συνεργατῶν μας, ἀδελφός μας
 σχεδόν ; Ἐν τῷ προσώπῳ του δὲν εἶχε παυθῆ αὐτός· ἐ-
 παύθη τὸ **Μὴ Χάνεσαι** ἀλλ' ἐὰν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι εἴχομεν
 διὰ τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν τόσα προσόντα ὅσα ὁ Δη-
 μήτριος Κόκκος γεννημένος σχεδὸν δι' αὐτὴν ἔχει, ἀφοῦ
 τὰ πρῶτα ἔτη τῆς σχεδὸν μαθητείας του ἐν τῷ κλάδῳ,
 τῷ ἐφίλυσαν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν μίᾳς τῶν
 πλέον ἀνεπτυγμένων κοινοτήτων μας ἐν Εὐρώπῃ, τῆς ἐν
 Τεργέστη, καὶ μᾶς ἔπανον, περὶ ἡμῶν ἀκόμη θὰ ἐγρά-
 φομεν ὅτι τοιοῦτοι νέοι εἶνε ὀλίγοι καὶ τοιαῦτα ραπί-
 σματα κατὰ τῆς φιλοτιμίας των εἶναι βάρβαρα. Ἄ!
 κύριοι βουλευταὶ τῆς συμπολιτεύσεως, ἀγνοοῦμεν πρό-
 σους ἔχει ἕκαστος στομάχους, ἀλλ' ἂν ἐγνωρίζομεν ἐκεῖ-
 νον ἐξ ὑμῶν, ὅστις ἔφαγε τὸν Κόκκον, βεβαίως θὰ τὸν ἀ-
 νεκηρύττομεν τὸ φοβερώτερον ζῶον τῆς ἑλληνικῆς πολι-
 τείας καὶ θὰ τὸν παρεδίδομεν εἰς χεῖρας τοῦ κ. Πλα-
 τούτσα, ὅπως, ἀντὶ τοῦ Ἀραβῆ, περιάγῃ αὐτὸν πρὸς
 κοινὴν θέαν καὶ περιφρόνησιν. Ὁ κ. Τρικούπης, ὁ σιδη-
 ροδέσμιος τῆς πλειοψηφίας του, ὁ δυστυχέστερος ὄλων
 τῶν θνητῶν, μᾶς ὑπεσχέθη νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδικον
 τοῦτο· ἄς ἴδωμεν, ἐὰν τηρήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του.

Καθὰ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Σύρου, μερικοὶ ἀποτυχόντες
 λαθρέμποροι χάρις εἰς τὴν τιμιότητα ὑπαλλήλων τοῦ
 Τελωνείου ἐνόμισαν καλὸν δι' ἀνωνύμων ἐπιστολῶν νὰ
 διαβάλλωσι πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἕνα ἰδίως ἐκ τῶν αὐτῶν
 τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, διακεκριμένον ἐπὶ τιμιότητι καὶ
 κανόντητι. Ἄλλ' ἂν ἀπέτυχον εἰς τὸ πρῶτον ἄτιμον ἐπι-

ἡμεῖς ἐδῶ κατὰ οἱ θνητοὶ ἐπαρχίωται δὲν
 ἔχομεν τὴν ὑψηλὴν τύχην ὑμῶν τῶν ἀθανάτων Ἀθηναίων.
 ἡμεῖς σχεδὸν δὲν γνωρίζομεν οὐδὲ Κουμουνδούρον, οὐδὲ
 Τρικούπην, οὐδὲ Δηληγιάννην. ἡμεῖς δὲν διοικούμεθα
 παρὰ τῶν ἐκάστοτε Κυβερνήσεων, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πλάσμα-
 των αὐτῶν, τῶν λεγομένων ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας· ἂν τὰ
 πλάσματα ταῦτα εἶναι κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν πρὸς τὴν
 δημιουργὸν Κυβέρνησιν, ἀγνοοῦμεν γνωρίζομεν μόνον ὅτι
 ἐπειδὴ τὰ πλάσματα ταῦτα κατ' οὐδὲν σχεδὸν ἀλλήλων
 διαφέρουσι, καὶ ἡ μεταβολὴ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὡς ἐκ τῶν
 ἀλλαγῶν τῶν Κυβερνήσεων, μόνον εἰς τὰ πρόσωπα ἀφορᾷ,
 ἀλλὰ τὰ πράγματα μένουσιν ἀεῖποτε τὰ αὐτά. Ἦλλαξεν
 ὁ ἐπαρχος, ὁ ὑπομοίραρχος, ὁ ἐφορος, ὁ ταμίης (κατὰ τὸ
 φρόνημα οὗτος) καὶ λοιποὶ μικροὶ ὑπάλληλοι, ἀλλ' ἡ κα-
 τάστασις μας οὐχί. Ἦ ζωοκλοπὴ λυμαίνεται τὴν ἐπαρ-
 χίαν μετ' ὅλην τὴν ἀληθῶς ἀμείλικτον αὐστηρότητα τοῦ
 κ. Μπαρμπέρη, φυγοδίκων βεβήομεν, τοῖς καταδίκους συ-
 ναγελαζόμεθα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, τὸ ἐγ-
 κλημα κατέστη ὁ ἐπιούσιος ἄρτος μας. Ἐχομεν ἀληθῶς
 δικαστικὰ πρόσωπα σχετικῶς τὸ καθήκον των ἐκπλη-
 ροῦντα, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς εἴχομεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης
 Κυβερνήσεως, ἤδη δὲ μανθάνομεν ὅτι τοὺς ζοῦνε, ἀμα τῇ
 ἀφίξει τῆς ζύστρας ἐξ Εὐρώπης, ἀποστελλομένης ἐπὶ
 τούτῳ παρὰ τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης
 ὑπουργόν. Πιθανὸν ὁ κ. Τρικούπης νὰ ἦναι αὐστηρότερος
 καὶ εἰλικρινέστερος τοῦ κ. Κουμουνδούρου· τῆς διαφορᾶς
 ὅμως ταύτης ἡμεῖς ἐδῶ δὲν ἀντιλαμβάνομεθα. Μήπως
 αἰτία εἶναι τὸ ὅτι οἱ ἐνταῦθα φίλοι τοῦ κ. Τρικούπη
 αἰτίαν εἶναι τὸ ὅτι οἱ ἐνταῦθα φίλοι τοῦ Κουμουνδούρου, εἰς τὸ σχε-
 λειὸν ἐκείνου σπουδάζαντες τὸ διευθύνειν τὴν πολιτικὴν
 Δὲν δυνάμεθα ἀκριβῶς ν' ἀποφανθῶμεν, ἀναμνησκόμε-